

مخترعانی که از اختراع خود پشیمان شدند



مخترعان بزرگ وقتی به گذشته می‌نگرند در برخی موارد نسبت به آنچه که اختراع کرده‌اند احساس پشیمانی می‌کنند. بیشتر این پشیمانی‌ها به دلیل استفاده نادرست از آن اختراع است نه خود وسیله. در اینجا مخترعانی که از اختراع خود پشیمان شدند را به شما معرفی می‌کنیم. البته این لیست تنها شامل ده اختراع مشهور است.

مخترعانی که از اختراع خود پشیمان شدند

۱- رابرت اوپنهاইمر و آلبرت انیشتین: بمب اتم



شاید بسیاری ندانند که رابرت اوپنهایمر، رئیس آزمایشگاه لوس آلموس در آمریکا در جنگ جهانی دوم، سازنده بمب اتم بود اما در حقیقت آلبرت انیشتین کامل کننده آن بوده و امکان استفاده از آن را مهیا کرد. علی‌رغم وابستگی‌های قبلی به تشکیلات حزب چپ، اوپنهایمر رضایت خود را از همکاری با دولت در جنگ اعلام نموده بود. با این وجود بعدها احساسات پیچیده‌ای در مورد آن داشت. وی در مصاحبه‌ای گفت:

از ساخت بمب اتم اصلاً احساس پشیمانی نمی‌کنم چرا که هدف ما از ساخت آن کاملاً صلح‌طلبانه بوده و من از تمام کسانی که در این پروژه همکاری داشته‌اند قدر دانی می‌کنم اما احساس می‌کنم که استفاده از آن به درستی انجام نشده است. اولتیماتوم ما به ژاپن (بیانی‌هی پوتسدام که در آن خواستار تسلیم ژاپن بودند) پر از شعارهای متظاهرانه و واهی بود. دولت ما وظیفه داشت با دوراندیشی و وضوح کامل به ژاپن و تمام دنیا هدف از ساخت این بمب را نشان دهد.

انیشتین با ابهام کمتری عقاید خود را بیان نموده و سال‌ها بعد، از پشیمانی خود در عقد قرارداد با رئیس جمهور روزولت صحبت کرد. وی اعلام داشت:

اگر معتقد نبودم آلمانی‌ها بر روی دسترسی به بمب اتم کار می‌کنند، هرگز رئیس جمهور را به حمایت از تحقیقات فیزیکدانان در ساخت واکنش‌های زنجیری هسته‌ای و استفاده از آن به عنوان سلاح جنگی ترغیب نمی‌کردم.

۲- میخائیل کلاشینکف: کلاشینکف



کلاشینکف بعد از زخمی شدن در جنگ و دیدن تلفات بسیار، اسلحه‌ای طراحی کرد که در پایان جنگ جهانی دوم نام او را در ارتش روسیه پرآوازه کرد. این اسلحه که قرار بود به صورتی ارزان و در تولید انبوه در دسترس قرار گیرد تبدیل به یک سلاح جنگی و مسئول مرگ هزاران نفر شد و سازنده‌ی آن به اندازه‌ی کافی زنده ماند (مرگ در سال ۲۰۱۴) تا نتایج ابداع خود را از نزدیک لمس کند. وی در نامه‌ای به اسقف کلیسای ارتدوکس روسیه در سال ۲۰۱۰ نوشت:

اگر اسلحه‌ای که ساخته‌ام جان انسان‌های زیادی را گرفته، آیا من مسئول آن نیستم، حتی اگر آن انسان‌ها دشمنان من باشند؟

۳- تیم برنرز لی: دبل اسلش



یکی از بدترین چیزهایی که در اینترنت باید وارد کنید دبل اسلش // است. تیم برنرز لی با توسعه‌ی زبان برنامه نویسی HTML (زبان نشانه‌گذاری ابر متنی) و ساخت وب توانست در اعتبار زیادی کسب کند اما او چیزی را در این زبان وارد کرده که می‌توانست نباشد. جالب اینجاست که ندامت وی به خاطر همین دو علامت // است که در ابتدای هر آدرس وب نوشته می‌شود وی در مصاحبه‌ای گفت:

اگر خوب فکر کنید می‌بینید که می‌توانستیم آن را طوری طراحی کنیم که نیازی به // نباشد.

۴- اتان زاگرمین: آگهی‌های پاپ آپ



اگر شما هم جزو آن دسته از افرادی هستید که وقتی پنجره‌های اینترنتی موسوم به پاپ آپ بر روی صفحه مانیتورتان باز می‌شود، از عصبانیت فریاد می‌کشید، بدانید که مقصر اصلی کسی نیست جز اتان زاگرمین. حالا زاگرمین، رئیس مرکز سیویک مدیا در سازمان فناوری ماساچوست در مقاله‌ای تحت عنوان «اولین گناه اینترنت» تمام مسئولیت ظاهر شدن این آگهی‌های مزاحم را پذیرفته است. آگهی‌هایی که حالا تبدیل به نفرت‌انگیزترین معضل کاربران گردیده‌اند. وی که برنامه نویس یک سایت میزبان موسوم به تریپود بود در مصاحبه‌ای گفت:

این شرکت که تبلیغات مشتریان خود را در کنار مطالب کاربران به رایگان به نمایش می‌گذارد، پنج سال متوالی به دنبال راهی برای کسب درآمد بوده است. نحوه کار این شرکت تحلیل صفحات خصوصی کاربران و ایجاد پاپ آپ‌های تجاری و تبلیغاتی متناسب با آن‌ها بود. در این مسیر، ما به خلق یکی از منفورترین ابزارهای تبلیغاتی یعنی پاپ آپ نائل شدیم. هدف ما این بوده است که کاربران به محض بازدید از یک صفحه و بدون استعلام محتوای آن تبلیغات را ببینند.

۵- دانگ نگویان: بازی فلیپ ببرد



بازی فلپی ببرد (Falppy Bird) یا پرنده‌ی معلق که به نظر بسیار ساده و خام می‌آمد تبدیل به يك بازی محبوب و اعتیادآور شد. مشکل بودن این بازی و در عین حال القای این حس که دفعه بعد می‌توانید برنده شوید به جذابیت این بازی اضافه می‌کرد. بدین‌ترتیب تعداد دانلودهای آن به‌شدت افزایش یافت و هم‌زمان بحث و جدل‌ها نیز به اوج خود رسید، تا این‌که بعد از گرفتن سود تبلیغاتی معادل با ۴۵ هزار دلار در روز و ۵۰ میلیون بار دانلود، مبدع آن آقای نگویان کناره‌گیری خود از فروشگاه اپل را اعلام کرد و در توییتر خود نوشت: “بیش‌تر از این نمی‌توانم ادامه دهم”.

ظاهراً تبلیغات بازی، توجه بسیاری از رسانه‌های دنیا را به خود جلب کرده و بعد از آن بود که نگویان با سیلی از تلفن‌ها، ایمیل‌ها و توییت‌ها محاصره شد. البته حذف بازی از فروشگاه اپل تا حدودی توانست اوضاع را آرام کند اما نگویان هم‌چنان نامه‌های تهدیدآمیزی دریافت می‌کرد.

۶- باب پروبست: اتفاق مکعبی



زمانی که باب پروبست به عنوان مشاور در یک شرکت در دهه ۱۹۶۰ مشغول به کار بود ایده‌ی اتاق‌های مکعبی به ذهنش رسید و آن را به آمریکا معرفی کرد. وی در مصاحبه‌ای با روزنامه در سال ۱۹۹۷ گفت:

هدف از این طراحی، فراهم کردن محیطی راحت برای کارکنان و اشغال فضایی کمتر بود.

شرکت‌ها نیز که با این طرح می‌توانستند از هزینه ساخت دفاتر شخصی برای کارمندان خلاص شوند از این طرح استقبال کردند اما رابرت نیز مانند بسیاری از مخترعین و مبدعان دنیا از طرح خود اظهار پشیمانی کرده و گفت:

جای دادن کارکنان در اتاق‌های مکعبی آن هم در شرکت‌های مدرن امروزی دیوانگی محض است.

۷- وینست کونار: فونت comic Sans



اگر عاشق استفاده از فونت comic Sans هستید، چیز زیادی در مورد فن چاپ نمی‌دانید. این جملات از زبان یک منتقد ناشناس نیست بلکه صحبت‌های طراح فونت comic Sans در گفتگو با یک مجله است. وینست کونار در ادامه گفت: “اما اگر از آن متنفرید باز هم باید بگویم چیزی زیادی در مورد فونت comic Sans نمی‌دانید و باید سراغ سرگرمی دیگری بروید”. نقصی که وینست و بسیاری در مورد آن توافق دارند مربوط به نوع حروف مورد استفاده نیست بلکه مربوط به استفاده مفرط و در مواردی سوء استفاده از این فونت است. کونار که این طرح را برای یک برنامه مایکروسافت با هدف کمک به بچه‌ها و جایگزین کردن آن به جای حباب‌های گفتاری انجام داده بود هرگز تصور نمی‌کرد طرح‌اش تبدیل به یک برنامه پیش پا افتاده و مسخره شود.

۸- تام کارن: دوچرخه‌های رالی پوپر



قبل از وارد شدن دوچرخه‌های امروزی به بازار در اواخر دهه ۱۹۷۰، اگر شما به دنبال دوچرخه‌ها بودید، احتمالاً دوچرخه‌های رالی چوپر یکی از انتخاب‌های محدودتان بود. این دوچرخه با تکیه‌گاه و صندلی راحت و فرمان‌های مناسب از پرفروش‌ترین مدل‌های رالی در سال ۱۹۷۰ به شمار می‌رفت، با این وجود طراح آن آقای تام کارن خیلی از محبوبیت دوباره مدل چوپر در اواخر سال پیش‌خشنود و راضی نبود. به نظر او چوپر با وزن سنگینی که داشت برای مسافت‌های طولانی مناسب نبود. یکبار که فردی به دل‌یلی خاص مجبور به طی کردن مسیر طولانی شده بود در پایان مسیر خود را به خاطر راندن این دوچرخه لعنت کرده بود.

۹- کامران لقمان: اسپری فلفل



کامران لقمان، کارمند FBI در دهه ۸۰ میلادی در تبدیل اسپری فلفل به یک سلاح کمک شایانی کرد. وی در نامه‌ای راهنمای استفاده از آن را نیز در اختیار اداره پلیس گذاشت. اما در پی حادثه‌ای در دانشگاه کالیفرنیا در سال ۲۰۱۱ که طی آن پلیس از اسپری مواد شیمیایی برای پراکندن معترضان استفاده کرد (نیویورک تایمز از آن‌ها به عنوان معترضان آرام یاد کرد) لقمان با صدایی رسا اعتراض خود را در مصاحبه با مجله تایمز اعلام کرده و گفت:

هرگز چنین استفاده نابجایی از عناصر شیمیایی را نپذیرفته و آن را غیر انسانی خواند.

۱۰- جان سیلوان: کپسول‌های قهوه



زمانی که جان سیلوان کپسول‌های قهوه و ماشین‌های تبدیل آن‌ها به یک قهوه‌ی گرم را اختراع کرد، هیچ ایده‌ای در مورد هیولایی که ساخته بود نداشت. اختراع وی باعث بوجود آمدن شرکت‌هایی بزرگ شده و دسترسی به موادی مثل کافئین را به طور روزانه و برای میلیون‌ها نفر آسان کرد. چند سال پیش او در مصاحبه‌ای گفت:

گاهی از اختراع این وسیله احساس ندامت می‌کنم چرا که مثل سیگار است و امکان دسترسی به این مواد اعتیاد آور را به راحتی فراهم می‌آورد.